

“శ్రీలు వింటిల్లా నా చిన్న దేశము,
కృష్ణ గోదావరాలున్న ప్రదేశము!”

“సిన మ్మగారు! సిన్నమ్మగారు!” అన్న
పిలుపు వినబడటంతో ఆకుకవి
త్నం ఆగిపోయింది. “వెధన గోల! కాస్త్రేపన్నా
తీరిక ఉండి చావదు.” స్వల్పతంతో తిట్టుకుంటూ
లేచింది కన్య. కవి మనిషి కన్యమ్మ వచ్చింది.

“పెన తిన రాలంట గదివచ్చా? చూయమ్మ
పెప్పింది” అన్నది.

“అవునూ—పది గంటలకల్లా వస్తాడని, ఇప్పుడా
రావటం? ఈ పాటికి వచ్చు నగం ఎండిపోయేది
కదా? అయినా ను వచ్చావేమే? మీ అమ్మ ఏం
చేస్తోంది?”

“చూ యమ్మ మీ ఇంటి పెన తినుకుతోంది”
అన్నది కన్యమ్మ. ఎందుకో దాని మొహం సిగ్గుతో
పెరవడింది. తల ఎంచుకుని తిరిగి కోసం దానిలోకి
వెళ్ళింది. నునుసిగ్గుతో గులాబీ మొగ్గలా తయారై
దాని మొహం, ఒక్క క్షణం ముద్దులు కలిగి
చింది కన్యకి. మరు క్షణంలోనే ఆ సిగ్గునుకో
గుర్తుకు వచ్చేసరికి గుండెలో నన్నుగా మంట బయలు
దేరింది. తనకంటే అయినారేళ్ళున్నది అది. అప్పుడే
దానికి పెళ్ళి, పేరంటమూజరుగుతున్నాయి. పుట్టింది
చాలి వని చేసుకుని జతకే తల్లి కడుపునే. అయినా
అది వచ్చగా దబ్బుపండులా నవనవలాడుతూ, నేరళంగా
ఉంటుంది. అదే గనక తన స్థానంలో ఉంటే
ఇంకెంత పెరిసిపోయేదో? ఒకపూట మట్టిగ
సిళ్ళుంటే, మిగతా రెండు పూటలూ ఉల్లిసాయ
కారంలో తినవలసిందే. అయినా దాని ఆరోగ్యభాగ్యం
ఎన్నతగింది.

మరి ఆ నో? పొట్టున్న పూట
పాటు. భోజనంలో గడ్డి పెరుగు. మధ్యాహ్నం
టిఫిన్, కాఫీ. రాత్రి భోజనంలో పెరిగివచ్చేస్తే
పెరుగు, లేకపోతే పాలు చేసుకుని తింటుంది. పైగా
పెద్దగా వచ్చు చంటి తేయకలసిన కమ్మమైన
వసులేవీ లేవు తనకు. ఇప్పుడైతే చిన్న చిన్నజర్మను
వసులు చేస్తుంది. లేకపోతే అదీ లేదు. అయినా
తన ఇరవై రెండేళ్ళ ఇర్రం వడలిస తోటకార
కాదా వచ్చాడీ పోతుండే తప్ప నెవరం అనేదే
లేదు. పాడుగ్గా, నన్నుగా ఉండటం వల్ల రిజమైన
వయస్సు చెప్పినా ఎవరూ నమ్ముటం లేదు. ఎక్కడుంది
భోవం? ఏమో? అయితే ఇక్కడ ఒక్క ఎడయం
అమ్మకుందా చెప్పి తీరాలి. కన్యమ్మ తల్లి దండ్రులు
రెండవ సంతానం. పైగా ఇద్దరూ మంచి ద్రుళ
కాదులే కావటం ఒక కారణం. అయితే కన్య తల్లి
తండ్రికూడా వాళ్ళంత ద్రుళమైన వాళ్ళుకాకపోయినా
ఆరోగ్యవంతులే. ఆ మాటకు వస్తే కన్య ఏమంత
అనారోగ్యం మనిషి అనటానికి లేదు. నేరళం లేదన్న
మాట మినహాయిస్తే, మరే రోగమూ లేదు. పెద్ద
అందగత్తై కాకపోయినా, చూడటానికి వికారంగా
ఉండదు. అయినా కన్య ఎవరికి వచ్చటం లేదు.
తను స్థాయికి తగినట్లుగా కట్టుం బస్తానంటున్న
ఎవరూ ఒప్పుకోవటం లేదు. అమ్మ చెప్పినట్లు
కన్యకు ఘడియ రావటం లేదేమో? కాకపోతే ఏమిటి!
తెలుగుకూడా పరిగ్గా చడవలేని సుగుణకు— నల్లగా.

తాజా వారలకు
ఆంధ్ర ప్రభ దిన పత్రిక

తెల్లని మెరిసే పళ్ళకు, గట్టి చిగుళ్ళకు

జెమిని పళ్ళపొడి వాడండి

కత్తిపాపం: జెమిని కెమికల్ ప్రొడక్టుస్, మచిలీపట్నం-521001
ఫోన్: 877

అంధ్రప్రదేశ్ రిస్ట్రీబ్యూటర్స్: జెమిని ఏజెన్సీస్, ఫోన్: 2091
రాబర్టుస్ స్పేట్, మచిలీపట్నం.

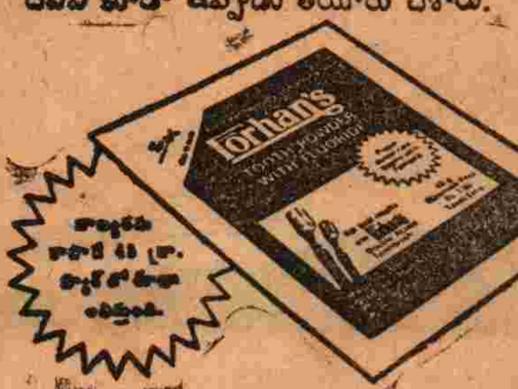
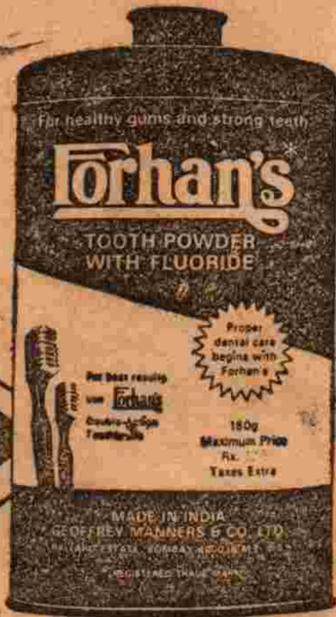
సాక్షి

మాకు గుర్తులేదా?

పళ్లు, చిగుళ్ల ప్రపంచంలో ఒక కొత్త అద్భుతం ఫ్లోరైడ్ తో ఫోర్ హెన్స్ టూత్ పౌడర్

ఫ్లోరైడ్ యొక్క ఫోర్ హెన్స్ టూత్ పౌడర్ నిజంగా అద్భుతమైన టూత్ పౌడర్. ఇది ఆధునికమైనది, మరుగు నిచ్చేది, మెత్తటిది మరియు మృదువైనది. నియమానుసారం దీన్ని ఉపయోగించడం వల్ల పళ్లకు మరింత బలం, చిగుళ్లకు మాలిష్ అభిస్తుంది. దాని ఫలితం గట్టి పళ్లు, ఆరోగ్యమైన చిగుళ్లు!

ఫోర్ హెన్స్ టూత్ పౌడర్ను నియమానుసారం ఉపయోగిస్తే పళ్లు, చిగుళ్ల బాధలు ఉండవు. దంత వైద్యుడు సృష్టించిన ఫోర్ హెన్స్ టూత్ పేస్ట్ ఉత్పత్తి దారులే దీనిని కూడా ఇప్పుడు తయారు చేశారు.

180 గ్రాం. 90 గ్రాం. 45 గ్రాం. డబ్బాలలో లభిస్తుంది.

187 F 152 Tel

వికారంగా ఎత్తు వళ్ళతో ఉండే గుణకు మిషం మీద పెళ్ళయి సోయింది. కట్టుం ఎం లేదు. రెండువేలే. ఏదో గంతకి తగ్గ బొంత లాగా పెళ్ళి కొడుకు సుగుణతేమీ తీసిపోడు. అయినా తను అలాంటి వాడికికూడా నచ్చలేదు కదా!

మొన్న రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు వచ్చి చూసి వెళ్ళిన ఆ పెళ్ళి కొడుకు అందానికి తనునచ్చలేదుట. నల్లగా తుమ్మెమొద్దులా ఉన్నాడు. అదేదో పళ్ళ పొడి ఎడ్యర్ టైజామెంటు లాగ నవ్వితే తెల్లగా మెరుస్తున్న పలు వరస. ఆ జాతు రంగే ఎక్కువో, ఆ వంటి రంగే ఎక్కువో చెప్పలేనంతటి చిక్కని గారంటి రంగుతో, చూడగానే 'బాబోయ్! ఈ పురుష పుంగవుడి సేవ బీబితాంతమూ చెయ్యాలా, భగవాన్! రక్షించు!' అనుకున్నది తను.

“పిల్లవాడు నలుపైలే నేం లేరా! మంచి ఉద్యోగం ఉంది. బాదరబంది ఏం లేదు. నవ్వితే ఇచ్చి చెయ్యి” అన్న బంధువులుకూడా ప్రత్యక్షంగా ఆతన్ని చూసి, మొహం చిట్టించారు. రైల్వే స్టేషన్ లోనే చెప్పిన అతని అభిప్రాయం విని తేలికగా నిట్టూర్చారే తప్పే బాధ పడలేదు. ఆసలు ప్రతి వాడికి ఇది ఒక పెద్ద లుగ్గుతల్లే ఉంది. తనో తుమ్మ మొద్దయినా తన కోరంభ కావాలంటాడు. అంతటితో పూరుకుంటాడా! ఉహా—పెళ్ళి చూపులంటూ వచ్చి ఎన్ని యక్ష్మ ప్రశ్నలు వేస్తాడనీ! పిల్ల చదువుల సరస్వతేనా? అందంలో రక్షి దేవితో సరిపోతుందా? అణుకువలో పార్వతీదేవి లాగానే ఉంటుందా? హావ బావాలతో అపర పూర్వశిని తల దన్నుతుందా? అని ఇన్ని ఆరాలు తీస్తాడు. కానీ, అన్ని సుగుణాలూ కలిగిన ఆ కన్యారత్నానికి సరిఅయిన జోడిగా, తను కనీసం, ఆ పిల్ల పక్కను నిలబడటానికై వా అర్హుడేనా! అని ఒక్కడంటే ఒక్కడు ఆలోచించడు. మగ పుట్టుక పుట్టడమే గొప్ప అన్నట్లుగా మాట్లాడతారు.

కన్నమ్మ వాళ్ళ కి తిప్పలు ఏమీ లేవు. చదువు ఇద్దరికీ రాదు. కనక ఆ ప్రసక్తే లేదు. ఇంక కట్టు కానుకల విషయంకూడా అంత పట్టింపు ఉండదు. ముఖ్యంగా పెళ్ళి ఖర్చు తమకు ఉన్నంత ఉండదు. ఆడపడుచు లాంఛనాలనీ, వగైరావగైరా లేంఉండవు. నిజంగా వాళ్ళెంత అదృష్ట వంతులొకదా!

కన్య ఆలోచనలు సాగుతూండగానే కన్నమ్మ తిరగలి తెచ్చి, గోనె పట్టామీద వేసుకుని గంపలో పెసలు తెచ్చి పక్కను పెట్టుకుని, “సన్నమ్మగారు! నూనె. యితారా?” అని అడిగింది.

కూర్చున్న చోటు నుంచి లేవాలంటే కన్యకు మహా విసుగ్గా ఉంది. అమ్మ, నాన్న గుడివాడ వెళ్ళారు కాబట్టి పెసలు విసిరించే బాధ్యత కన్యమీద పడింది. కన్నమ్మ అడిగిన నూనె ఏదో దాని స్వంతానికి పోస్తున్నట్లుగా విసుగుకుంటూ లేచి మంచి నూనె తెచ్చి దాని చేతిలో పోసింది. కన్నమ్మ ఆ నూనె అంతా పెసలకు బాగా పట్టింది విసరటం ప్రారంభించింది. కన్య నూనె సీసా లోపల పెట్టి వచ్చి దాని కెదురుగా చతికి పడి “పెళ్ళెప్పుడే, కన్యమ్మా?” అని అడిగింది.

“ఛ! పొండి, అమ్మాయిగారు?” అన్నది కన్నమ్మ సీగ్గుతో మొహం గులాబీ రంగులోకి మారిపోగా.

దాని సిగ్గు చూస్తూంటే, కన్యకు ఎంతో ఉల్లాసంగా ఉంది.

“నా దగ్గర అంత సిగ్గుందాకే, చెప్పవే?” అని రెట్టించి అడిగేసరికి—

“మల్లోచ్చే వున్నమానాడు రేతిరికిట!” అన్నది తల వంచుకుని.

“కట్నం ఎంతే?” మరో ప్రశ్న.
“అయ్యన్నీ నాకు తెలివండీ!”

“అమాత్రం తెలియకుండా ఉండేమిటే? అన్నీ దొంగవేషాలు కాకపోతే! అది సరేగానీ, కన్యమ్మా! మీ రిద్దరూ ప్రేమించుకున్నా రేమిటే—సినిమాలో లాగా?” రహస్యంగా అడుగుతున్నట్లు అడిగింది కన్య.

“చీ! పొండామ్మాయిగారూ. సినిమాలోలాగా మనె మెట్టా ఉంటాము?” అన్నదే కానీ కన్యమ్మ అసలు విషయం చెప్పలేదు. కన్యకు ఆకాలంగా ఉంది. చక్కగా కథల్లోలాగా, పనిమ్మాల్లోకి మళ్ళీ కన్యమ్మ ఉన్న పూల్లోనే, వరసైన వాడినే పెళ్ళాడబోతున్నది. ప్రేమించకుండా ఎట్లా ఉంటుంది? ఆ సంగతి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకుంటే, తనొక చక్కని ప్రేమ కథ వ్రాయవచ్చు. అందుకే కన్యమ్మని వదలలేకుండా ఉన్నది. మళ్ళీ మళ్ళీ అడిగేసరికి ఉన్న విషయం చెప్పక తప్పలేదు కన్యమ్మకు.

“మేమే వూసులాడటానికి మాకేటి బయ ముంటుంది? తెల్లారి లెగిన గాళ్ళించి, ఏదో ఒక పని ఉంటూనే ఉంటుందికదా? అయినా మొన్న మొన్నటిదాకా మా ఇద్దరికీ పెళ్లి అని అనుకోలేదు.

శ్రీమతి ఎమ్. ఎల్. ఎస్. మణి

పద్మినాలనాడు మా యమ్మకి ఆలోచన వచ్చి, భీముడి మామని అడిగితే సరేనన్నాడు. అంతే. అంతకుమినా ఏటి సత్యేకం లేదు. మనువు అనుకున్న కాణ్ణించి, అడు నాకంట బడలేదు. నే నాడికంట బడలేదు.” అన్న కన్యమ్మ జవాబుతో కన్య పూసారు కాస్త చచ్చి వూరుకుంది. కన్యమ్మ ఏమన్నా రసవత్తర పుట్టం గురించి చెప్పకుండామో, దానికి చిలవలు వలవలు చేర్చి చిన్న కథ వ్రాయవచ్చు ఉత్సాహపు పొంగుమీద ఎవరో ఇన్ని సున్నపునీళ్ళు చిలకరించి నట్లుంది.

పోనీ, కన్యమ్మ అబద్ధం చెప్తున్నదేమో? అనుకోవటానికి అస్సారంలేదు. కన్య ఒకసారి కన్యమ్మావళ్ళ ఇళ్ళవేపు వెళ్ళింది. అన్నీ ఒకదానిమీద ఒకటి కలిగి పులగంగా ఉంటాయి. పిల్లా జెల్లా అంతా అక్కడే ఉంటారు. ఆ వాతావరణంలో ఇద్దరు ప్రేమికులు ఏకాంతంగా మాట్లాడుకోవటానికి చోటు దొరకదు. కన్యమ్మ చెప్పినట్లు అవ కాకం తక్కువే. పోనీ, ఏ తోటలోనన్నా మాట్లాడు కుంటారా అంటే, తమ పూరిలో తోటలే లేవు. ఏకాంతానికి అనువైన ఏరులు లేవు. కన్యమ్మా వాళ్ళకు, కుమ్మర్లకి, చాకళ్ళకూ, మంగలి మొదలైన అందరికీ కలిపి, నాలుగు ఏళ్ళు మధ్యలో ఒక పెద్ద బావి ఉన్నది. అందులో నీళ్ళే వాళ్ళకు అన్ని అవసరాలకూ ఆదారం. ఆ చూతి ఒడ్డున ఏకాంతమునేది కంఠుకాగా పెట్టి వెతికినా

దొరకదు. వీలున్నట్టేవల్లా కన్యమ్మ నిజమే చెప్ప తున్నదని కన్య నిర్ధారణకు వచ్చి, అక్కడినించి లేచి తన మంచంమీద పడుకుని, తమ ఇందాక వ్రాసిన రెండు పంక్తుల కవితను పూర్తిగా వ్రాయాలని ప్రయత్నించింది. కానీ తిరిగి మోతలో భావసంచలనం బండబారి పోతున్నది. పైగా కమ్మని కవిత్యం కట్టాలంటే, కల్మషం లేని హృదయం ఉండాలి. కన్య మనసులో కన్యమ్మ పెళ్ళి తాలూకు రేగిన పొగలు చల్లారినా, సెగ ఇంకా వచ్చిగానేఉంది. దానివల్ల కూడా కన్య కవిత వ్రాయలేకపోయింది.

చేసేందుకు పెద్దగా పనేమీ లేకపోవటంతో కవితలు, కథలు, కాకరకాయలు అంటూ కన్య కాగితాలకు కాగతాలు విప్పి, వాటిని కవర్లలో పెట్టి పంపుతూ పోస్ట్వాళ్ళను బాగు చేస్తూ ఉంటుంది. వంద కథలు పంపితే ఒక్కటి అప్పు మొహం చూస్తూ ఉంటుంది. అప్పుయిన ఆ ఒక్కటే, కన్యలోని కవితాత్మకు వూపిరి పోస్తూ ఉంటుంది. అదే ప్రస్తుతం కన్య వ్యాసంగము, వ్యాసకమూసు.

వైకాపూర్ణిమ. పదహారు కళలలో పండిన చందమామ పకవలాడుతూ వెన్నెలను వెదజల్లు తున్నాడు. మబ్బు తునక మచ్చుకన్నా లేని నీలా కాశంలో తారకలు తళతళ లాడుతున్నాయి. ఆరు బయట మంచాలమీద పడుకున్న వారంతా ఆద మరిచి నిద్రబోతున్నారు. కన్యకే నిద్ర రావటం లేదు. దూరంగా ఉండి ఉండి సన్నాయి మేళం, గలవటం ఇటు విసిరినప్పుడల్లా, మైకులో సినిమా పాటలు వినిపిస్తున్నాయి. ఆ హడావిడంతా కన్యమ్మ పెళ్ళి సందడే!

నిన్ననే భీముడు వచ్చి బుభలేఖ ఇచ్చి వెళ్ళాడు. కన్యమ్మ పేరు ‘కన్నాబంగారు, నాన్నన్న పేరు, నాగేశ్వరావు’గానుబుభలేఖలో వేయించారు. భీముడికి నాలు గెకరాల పొలం, రెండెడ్ల జతలు, ఉండేందుకు పెంకుటి మండువా, లోగిలి ఉన్నాయి. అక్కడ ఉన్న వాళ్ళందరిలో భీముడే స్థితిపరుడు కింద లెక్క. అందుకే నాలుగవ కొడుకు నాగేశ్వరావుకు నాలుగు వందలు కట్టుం తీసుకుని ఉన్న పూళ్ళోని పేల్లే కావటం వల్ల మాంచి జోరుగా పెళ్ళి చేస్తున్నాడు. అప్పుడే ఎరూధినిలా ఉండే కన్యమ్మ పెళ్ళి కూతురుగా ఇంకెంత మెరిసి పోతున్నదో! చూడాలని మహా ఉత్సాహంతో ఉన్నా కాలు కదవలేకపోయింది కన్య. దానికి కారణం అంతస్తుల బెదం కాదు. కులమూ కాదు. కన్యమ్మ పెళ్ళి మాసి వస్తానంటే అమ్మా నాన్నలు కాదు అనరు. మరెమిటి అంటే, అదే—కన్యమనసు లోని బాడే కన్యను కదలనియ్యలేదు.

తనకంటే కన్యమ్మా చాలా చిన్నది. నాగన్న రెండేళ్ళు చిన్నవాడే. వాళ్ళిద్దరు తనకు నమస్కారం చెయ్యవచ్చు. చెయ్యవచ్చేమిటి! తప్పకుండా చేస్తారు కూడా! ఎయిస్సులో తను పెద్దదైనా, వాళ్ళ నిండు తన కెక్కడిది? వాళ్ళ సరిపూర్ణత ముందు తను వెలా తెలా పోతుంది. అదెట్లా భరించ గలదు తను? అందుకే కన్య వెళ్ళలేదు. కళ్ళు మూసుకుని అంతర్వేత్రంతోనే వాళ్ళ పెళ్ళి చూడసాగింది కన్య.

మాకు పయోగించేది
ఇంట్లో ఎవరికో గంపచ్చినా కంగారు పడేపనవేదు. బదులకాల ప్రస్థాతవైద్యులు ప్రతిరోగానికి, రోగలక్షణాలు, వాటి నివారణకు ఇంగ్లీషు, అయిర్వేద, ప్రకృతి, మూలిక, హోమియో మందులు, “బిడువైద్య విధానాలు” అనే తెలుగు పుస్తకంలా అందరికీ తెలిసేలా వ్రాశారు. అన్నీ షాపుల్లో దొరికే మందులే. 427 రోగాలను ము చేసుకొనే మార్గాలున్నాయి. వెల రూ. 16. పోస్టు బిర్లులదనం. దేశసేవ ప్రచురణలు, 5/3 ఆర్.టి. పంజాగుట్టకాలని, హైదరాబాదు-4 కు, మోకో ఫుల్లకం వి.పి. షాపుల్లో పంపుమని పెంటనే వ్రాయండి.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్ సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

మీకు బేబి/బాబు కావాలా

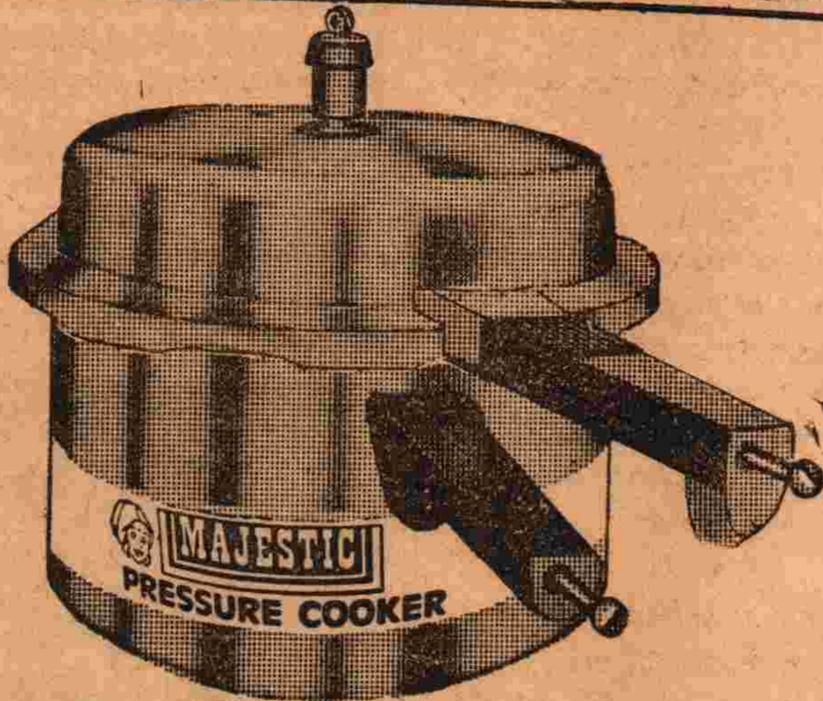

శస్త్రచికిత్స. 2000 వైద్య చికిత్సలో ఏదో రెండిన హదరీనామాల అవేకూల మా రిపో యే రింకావనతులంబు ఇచ్చిన మోగ్యతాన్ని మూల కలవు. సీ పురుష సంధ్యాదేనివారణ నిపుణులు. శస్త్ర చికిత్సలకు

శ్రీనాగార్జునమూలికకుటీరం
రెల్వే సేవన్ వద్ద. రామాలయం వీధి.
శీనాలి - 2

వార్తలకు, వ్యాఖ్యలకు, స్వతంత్ర బావ ప్రకటనకు
అందరూ అభిమానించే దినపత్రిక

ఆంధ్రప్రభ

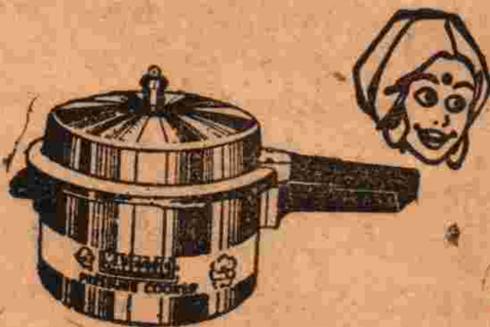

మెజెస్టిక్ వోని చిన్న విడి భాగాలు కూడా మీకు నాణ్యతనిస్తాయి

స్కూలు, తదితర చిన్న విడిభాగాలు ఇతర కుకర్లలో ప్రాముఖ్యత కలిగి ఉండకపోవచ్చు. కానీ, మెజెస్టిక్ లో అలాకాదు. స్టెయిన్ లెస్ స్టీలు స్కూలు, ఇత్తడితో చేసిన ఇతర చిన్నభాగాలు కూడా మెజెస్టిక్ కు ఘనతనిస్తాయి. స్కూలు తువ్వవట్టవు గనుక కుక్కర్ ను విరగకొట్టి మరొక హ్యాండిల్ అమర్చవలసిన అవసరం వుండదు.

ఇతర ఆకర్షణలు :

- ఐ.ఎస్.ఐ. గ్రేడు అల్యూమినియం అలాయ్ తో చేయబడింది.
- మీరు ఎంపిక చేసుకోడానికి వైరుస్టాండుతో గిన్నెల నముదాయం.
- 4 నుంచి 12.5 లీటర్లవరకు ఏడు సైజులున్నాయి.
- అందమైన 4 రంగులలో కూడా లభిస్తాయి.

ప్రెషర్ కుకర్

అన్నిటిలోకి శ్రేష్ఠమైనది

ASSOCIATED/MA/2557

ఆ భావాంబర వీధిలో నివారిస్తున్న కన్యను నిద్రా దేవత ఎప్పుడు లాలి పాడిందో తెలియదు.

పెళ్ళి అయినప్పటినుంచి కన్నమ్మను చూడాలని మహా ఆత్రతగా ఉండి కన్యకు. కానీ, కన్నమ్మ ఎక్కడా బయటికి రావటం లేదు. ఎవరినైనా అడగలంటే ఏమనుకుంటారో అని సిగ్గుగా ఉంది. కానీ కన్య కోరిక విచిత్రంగా తీరిం దొకనాడు.

అర్ధరాత్రి మెకకువ వచ్చిన కన్యకు మరి ఏద్ర

అంతరిక్ష మౌళి

ఎల వేద వీణ లొక్క
వేణువులో వలికించే

బృందావన స్వామి, నా
డెందము లోనే నిలిచె-

వెరినయ్య నే నాతని
వెదకితి యమునా తటిపై
శో కించితి అతినికై
వీకటి కంకటిపై-

ఈ హల రాడారు వేసి
ఉడు పథాలు గాలించితి
అంతరిక్ష మౌళిని నా
అంతరంగమున కంటి-

ఎవట ప్రేమ వికసించునో
అవట తాను పరిమళించు
ప్రేమించిన వా రందరి
ప్రియతముడై పలకరించు-

ఒక్కరి ప్రేమించ తగిన
శక్తి లేని దాన నేను
ఎందరి ప్రేమార్తులైన
అందుకొనే స్వామి అతడు-

- జె. బాపురెడ్డి

పట్టలేదు. అమావాస్య ఇంక ఆరు రోజులే ఉండటం వల్ల లర్త రాత్రి వాటినాక అప్పుడే చంద్రోదయం ముగియబోతోంది. ఆ కమనీయ దృశ్యా స్వవరోకిస్తూ అల్లాగే పడుకుండి పోయింది కన్య.

చల్లని పిల్లగాలి. తెల్లని పొల వెన్నెం. మన్నితంగా కొబ్బరిఆకుల సరసరలు. కన్నెపిల్లకు నిద్ర పట్టక పోవటానికంతకంటే ఏమి కావాలి? కానీ కన్యకు జ్ఞప్తిలో ఉన్నది తన స్థితికాదు. కన్నమ్మ ఇప్పుడేం చేస్తున్నదో? పాపం! కమ్మగా వెన్నెం నమధవించ బానికీకూడా వాళ్ళు వోచుకోలేదు కదా? అందరూ వీధిలో పడుకుంటే వాళ్ళు వెన్నెం ఇంట్లో మగ్గు తున్నారేమో? అనుకుంటున్న కన్య ఆలోచనలకు

చిందర వందర చేస్తూ చిన్నగా మాటలు, పద ధ్వనులు వినరావటంతో కుతూహలంగా వీధి తలుపు తీసి చూసింది. రెండవ ఆట సీనిమా చూసి జట్లు జట్లుగా పోతున్నారు జనం. వేసవి కాలం వెన్నెల రాత్రులు—వాళ్ళ కిది అలవాటు. వగలంతా ఒళ్ళు వూసం అయ్యేట్లుగా పని చేసినా వెన్నెలలో అయిదు మైళ్ళు నడిచి గుడివాడ వెళ్ళి సీనిమా చూసి, మళ్ళీ అయిదు మైళ్ళు నడిచి ఇళ్ళకు వచ్చి ఒళ్ళోగకుండా ఏ రెండు మూడు గంటలో నిద్ర పోయి లేచి, యధాప్రకారం పనిలో చొరబడటం అందరికీ అలవాటే. అయితే, పాపం! వెన్నెలను అనుభవించలేక పోతున్నారేమో? అని కన్య బాధ బాధ పడిన కొత్త జంట కన్యమ్మ, నాగేశ్వరావులు అందరి కంటే చివర ఒకటి చెయ్యి మరొకరు పట్టుకుని సప్పుతగా, తుళ్ళుతూ పోతున్నారు. పిండి ఆరబోసికట్టున్న వెన్నెలలో ఒంగారు బొమ్మ లాగా మెరికిపోతున్న ఆ జంటను కనుల విందుగా కన్నాకుండా కనుమరుగయ్యేవరకు చూసి, తలుపు వేసి, తనపడక మీదికి చేరింది కన్య.

ఆ కొత్త దంపతుల ఆనందం ముందు, ఏ సానీమూన్ తులతూగుతుంది? అవును, స్పష్ట కర్త అందరికీ అప్పుడంగా ఇచ్చిన ఈ ఆనందాన్ని అనుభవించ క 'సానీమూన్' అని డబ్బులు ఎక్కువగా ఉన్నవాళ్ళు దూరపు కొండలు నునుపు' అన్న సామెత తాగా క్క డెక్కడికో పోతారు. చదువు సంధ్యలు లేని వైపులు వీళ్ళు. వీళ్ళకు ఆవన్నీ ఎక్కడి నించి ప్తాయని ప్రకృతి మాత తన సహజం వదను వీళ్ళ కోసమే వెల్లవగా వెదజల్లింది. అది వాళ్ళు ఆస్వాయంగా అందుకుని తనివితీరా జ్ఞానకుంటున్నారు. విజంగా వాళ్ళు ధన్యులు.

కన్యమ్మను పగలు చూడకుండానే కన్య హైదరా బాద్ వెళ్ళవలసి వచ్చింది. ఎవరో వచ్చి చూస్తారని అన్నగారు వచ్చి కన్యను తీసుకుని వెళ్ళాడు. సంబంధం కుదరలేదు. కానీ, కన్య టెయిలర్‌గోల్డ్ చేరి అక్కడే ఉండేపోయింది.

సంవత్సరం తరవాత మళ్ళీ తను గ్రామం వచ్చేసింది. వూళ్ళో ఉన్న మహిళామండలిలో మిషన్ కుట్టు, బట్టల కత్తిరింపు వేర్చుతూ కాలక్షేపం చేస్తున్నది కన్య. వూరు రాగానే కన్యమ్మ గుర్తుకు వచ్చింది కన్యకు. కబురు చేయడా కన్యమ్మ కూతుర్ని చంక నేసుకుని వచ్చింది. తల్లి లాగానే వచ్చగా ఏకులాగా ఉన్నది పాప. కన్యమ్మ ఇంకాస్త నిగారింపులో నిండుగా ఉన్నది. వాద్యాయన పాచి పని చెయ్య వద్దన్నాడట. పాలం ముఖం అవసరముంటే తప్ప వెళ్ళడం లేదు. లేకపోతే ఇంట్లోనే ఉంటున్నది. దాని కూతురుకు ఒక గొను కుట్టి ఇచ్చింది కన్య. కన్యమ్మ వెళ్ళిపోయింది.

మళ్ళీ వెళ్ళవారు రావటం, చూడటం, వెళ్ళటం ఈ చక్రభ్రమణంలో గిరగిర తిరిగి పోతున్నది కాలం. కొంతమంది పెళ్ళి వారు వచ్చలేదంటే, మరి కొంతమంది కడుపు (ఇంగ్లీషు) లేదని పోతున్నారు. ఇంకొంతమంది జాతకాలు కుదరలేదంటే, కట్టం చాలదని మరి కొంతమంది. ఇట్లా రకరకాలుగా ముప్పు అభిప్రాయాలను వింటూ అనుభవాన్ని

పెంచుకుంటున్నది కన్య. కాలచక్రంలో మరో మూడేళ్ళు తిరిగిపోయాయి. కన్య స్థితిలో ఏ మార్పు రాలేదు. కానీ, కన్యమ్మ ముగ్గు రాడపిల్లల తల్లి అయింది. "ఒక మగ నలుసు కలగానే అవరేషను చేయించుకుంటాను. ఈ పిల్ల మూకతో ఏగలే నమ్మాయిగారా!" అన్నది కన్యమ్మ. కన్యమ్మ ఆదష్టవంతు రాలని మరొకసారి అనుకున్నది కన్య. కానీ, కన్య దృష్టి తగిలిండా అన్నట్లు, కన్యమ్మకు కష్టాలు ప్రారంభమయ్యాయి. దానికి మళ్ళీ నెల తప్పిందట.

"ఈ సారి దాని రాత బాగులేదమ్మ! నాగులు గాడు చీల్లపేక ఆడుతున్నాడు. అప్పులు తెగ చేస్తున్నాడు. వాళ్ళయ్య భాగాలు పంచేశాడు. నాగులుగాడి భాగానికి అర ఎకరం పొలం వచ్చింది. అప్పుడే కుంట పొలం అమ్మేశాడు. కన్యమ్మ రోజువారీ కూలికి వెడితేనే కూడు గడుస్తుంది. లేకపోతే లేదు" అని కన్యమ్మ తల్లి కన్య దగ్గర వాపోయిం దొకనాడు.

కన్య మనసు బాధతో మళ్ళీ తిరిగింది. 'తను వెళ్ళో వెళ్ళో అని కలవరించి పోతున్నది. పదిహేనవ ఏటనే పెళ్ళి చేసుకున్న కన్యమ్మ ఏం సుఖపడుతుంది? ఎందుకీ తాపత్రయం? పెళ్ళి ఒక్కటేనా ఆడదానికి జీవితావసరం? పెళ్ళి కాకుండా జీవించలేదా? ఎట్లా జీవించాలి? నలు వెళ్ళులా కాకులాగా పొడిచే కాలకూట విషం లాంటి ఈ సంఘంలో ఎట్లా బ్రతకాలి? పాపం! ఇంకా పెళ్ళి కాలేదుట! అని ముక్కు మీద వేలు వేసుకునే వారందరూ తనకు గుప్పెడు మెతుకులు పెట్టక పోయినా గుండె ముండే సానుభూతి చూపి స్తారు. అయినా తనకు ఒకళ్ళ మీద ఆధారపడవంసిన గతి ఎందుకు పట్టాలి? హః ఎవరి మీదా ఆధార పడకుండా బ్రతకటానికి త నేమన్నా చదువుకుండా! అయిదవ తరగతి వరకు ఉన్న తను వూరి బడిలో మూడు స్కూలు ఆ అయిదవ తరగతినే చదివింది. అంతే. అంతలోనే పెద్దమనిషి అయింది. ఇక చదువులేదు, చటు బండలు లేదన్నారు పెద్దలు. అయినా మగ పిల్లలే నానా అవస్తా వడి అయిదు మైళ్ళు నడిచి గుడివాడ వెళ్ళి, చదువుకు మున్నూరు. అంత దూరం ఆడపిల్ల నేం పంపిస్తారు? అలా పంపించే అలవాటు

లేదు. పెళ్ళి చెయ్యాలని ప్రయత్నాలు చేశారు. చేస్తున్నారు. ఆ యోగం తనకు ఉన్నట్లు గా లేదు. ఇక తనే విధంగా బ్రతకాలి? తోడబుట్టిన అన్న దమ్ములా, అక్క చెల్లెళ్ళు ఎవరికి ఏ అవసరం వచ్చినా వారి ఇంటికి వెళ్ళి ఆ అవసరం గడిపి మళ్ళీ అమ్మా నాన్నల దగ్గరికే చేరుతూంది. వాళ్ళు ఉప్పంత కాలం తనకే బాధా లేదు. వాళ్ళ తరవాత తను ఎవరి నెత్తిని పడాలో! వస్తువుల ధరలన్నీ మండిపోతున్న ఈ రోజుల్లో అదనంగా ఒక మనిషిని భరించాలంటే ఎవరికైనా బాధ కదా? మరి తను ఎక్కడ ఉండాలి?' కన్య మనస్సులో తీవ్రంగా తర్జన భర్జనలు జరుగుతున్నాయి.

'లాభం లేదు. తను పిరికితనం వదిలేసి ధైర్యంగా ముందడుగు వెయ్యాలి'. కన్యకు చటుక్కున అంత క్రితం గ్రామసేవిక చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. కుటీర వరిశ్రమ పథకం కింద మేలు రకం కోడిగుడ్లను మహిళామండలాలకు సరఫరా చేస్తారుట. అవికాక ఆవిడ కొన్ని విత్తనాలను, కారెట్ లాంటి దుంపకూరలను తెచ్చి ఇస్తానంది. అని తను తీసుకుని కాంపౌండ్ వాల్ లేక, అడ్డదిడ్డంగా సిచ్చి మొక్కలతో పురుగుగా పుట్రా చేరటానిసి సిద్దంగా ఉన్న తను దొడ్డిని బాగుచేసి కూరలు పెట్టి. కోళ్ళను పెంచటానికి తగిన చర్యలు తీసుకోవాలి. ఏటన్నిటికి తనకు అన్ని వైపుల నుంచి ఆడ్డంకులే వస్తాయి. కానీ ఎవరి దగ్గర నుంచి ప్రోత్సాహం రాదు.

'ఒక్క గ్రామసేవిక తప్ప తనకు అండగా ఎవరూ ఉండరు. తన ధైర్య సాహసాలే తనకు శ్రీరామరక్ష' అని విశ్వయించుకున్నది కన్య. అంతలోనే కన్యకు కన్యమ్మ గుర్తుకు వచ్చింది. అవును—రోజు వారీ కూలికి వెళ్ళే బదులు కన్యమ్మ తనకు సహాయంగా ఉంటే తనకూ ధైర్యంగా ఉంటుంది. అందులో కోళ్ళ పెంపకంలో కన్యమ్మది అందే వేసే చెయ్యి అని వాళ్ళమ్మ ఎప్పుడూ చెబుతూనే ఉంటుంది. ఇంకేం? కన్యమ్మతో ఇప్పుడే వెళ్ళి చెప్పివస్తాను' అని భవిష్యత్ మీద కొండంత ఆశ పెట్టుకుని కన్యమ్మ ఇంటి వైపు బయలుదేరింది కన్య. ★

ఓ చందమామ ఇటు చూడరా!

—జి. సుజాత (సికిందరాబాదు)

